

gennemføres paa Landet. Det er imidlertid dog det, man vil alligevel; man vil have, at den skal gælde for Landet, og det forstaar jeg som sagt ikke rigtigt. Jeg forstaar overhovedet vanskeligt, hvorledes den til at begynde med skal kunne gennemføres hos private Folk. I den Anledning kunde jeg have lyst til at spørge — thi dette er mig ikke ganske klart — hvorvidt dette Lovforslag gælder om det faste Thynde eller ej. Jeg tænker, man vil sige: Nej, det gør det ikke, og saa vil man rimeligvis henvise til §§ 1 og 2. Men jeg maa da sige, at hvis vi fik denne Lov nu i dette Øjeblik, og den kom ud paa Landet, og alle vedkommende havde sig derefter at rette, saa tror jeg nok, at de allerfleste Landmænd vilde være i Rattespine og ikke rigtig vide, hvad de skulde gøre. Jeg tror, at naar en af deres Karle kom og sagde: Dette her gælder for mig, saa vilde Manden sige: Nej, saamænd gør det ej, og de vilde ikke kunne blive enige derom, og jeg er for øvrigt ogsaa tilbøjelig til at tro, at Domstolene vilde have grumme stor Vanskelighed ved i Henhold til denne Lov at sige, hvorvidt den gælder vedkommende Karl eller ej. Der nævnes her i Lovforslaget — for at holde mig til det — at saadant noget som Mærpling, Tørvestæring, Drøning, Grøftgravning og den Slags Ting, for saa vidt de udføres som særligt Erhverv, falde ind under Loven. Maa jeg spørge, falder det da ikke ind under Loven, naar en fæstet Karl beskæftiger sig med det? Det gør det vel ikke. Men saa ved jeg, der findes andre Tilfælde, der maa komme ind derunder. En Landmand, en Gaardmand, har en Karl, og ved Siden deraf har han en saakaldt Arbejdsmand, en fast Arbejdsmand. Denne Arbejdsmand falder, saa vidt jeg ved, ikke ind under Thyndeloven, han er ikke fast Thynde, men Manden sender Bud efter ham, for at han skal udføre et Arbejde for ham. Jeg sætter saa, at han sætter ham til at skære Tørv, dræne, grave Grøfter osv. Falder denne Mand saa ind under Loven? Kan Manden, naar han kommer hjem, efter at han har arbejdet 8 Timer, sætte ham til at vogte Kreaturer f. Eks., for det er jo det, der i Almindelighed gøres lige over for den Slags Arbejdsmand? Arbejdsmanden har f. Eks. arbejdet om Vinteren ude paa Marken i 8 Timer, men saa er det mørkt, han

kan ikke se længere, og saa kommer han hjem og bliver sat til et andet Arbejde. Det er den Slags Ting, som jeg ikke er klar over. Forslaget er ikke klart paa det Punkt. Der nævnes et eneste Punkt, der for øvrigt har speciel Interesse for mig, det er Tørvestæring. Der findes nede i min Kreds en stor Tørvemose, hvor der en lang Tid af Sommeren beskæftiges en stor Mængde Mænd og Kvinder med at skære Tørv. De gøre det i Ar, og de gøre det ogsaa til næste Ar, og man maa altsaa sige, at det er et særligt Erhverv for dem. De saa saa og saa meget for at skære 1,000 Tørv, de have Atfordarbejde. Jeg ved ikke, hvad de saa for 1,000 Tørv, der kan variere noget, men det er jo ogsaa ligegyldigt. Men det, de selvfølgelig ere interesserede i, er, at kunne skære saa mange Tørv som muligt og saa hurtigt som muligt. En simpel Følge deraf er, at de alle sammen arbejde langt over de 8 Timer i Døgnet. Da det imidlertid er et særligt Erhverv, maa de jo ikke gøre det, de maa ikke arbejde over 8 Timer. Følgen af, at de skulle holde op, naar Klokken er slagen 4 eller 5, eller hvor meget det nu skal være, vil imidlertid være den, at de saa skaaret færre Tørv, end de nu saa, d. v. s. tjene mindre. Og saa er det, jeg siger, at dersom jeg nu kom hjem til mine Tørvestærere med den Lov, saa er jeg bange for, at de ikke vilde tage godt imod mig. Jeg er bange for, de vilde sige: Du har gjort os en daarlig Tjeneste med det, thi vi komme derved til at tjene mindre. Jeg tror nemlig ikke, at Forholdet saadan lige paa en Studs — maaste længere hen, det kan jeg jo ikke sige — mellem kort Arbejdstid og Arbejdslønnen vil rette sig, saa at der kommer Balance i det. Jeg tror, at de i Virkeligheden ikke kommer til at tjene saa meget, naar Loven bliver gennemført, som de nu tjene, og det vil selvfølgelig være en ganske væsentlig Antefra deres Side mod Loven. Jeg tror som sagt ikke, at de derhjemme vilde synes rigtig godt om den, og jeg kan da heller ikke se, at de kunne være tjent med den. Men det kan jo gerne være, at der findes en Udgang af den Labyrinth ogsaa, og derfor er det, jeg fremdeles forholder mig spørgende. Det er rigtigt, at Spørgsmaalet kommer til Behandling i et Udvalg, og i Rigsdagen i det hele taget, for at saa Tingene drøftes, for at